

**Talmud Taanit 7a**

A beraita:

Rabbi Bena'ah would say:

All who are *osek* in Torah *lishmoh*

Rashi: motivated by “as Hashem my G-d has commanded me, and not in order to be called “Rabbi”

תניא:

היה רבי בנאה אומר:

כל העוסק בתורה לשמה

רש"י: משום 'כאשר צוני ה' א-להי, ולא כדי להקרות "רבי"

**Rambam, Laws of Repentance 10:5**

All who are *osek* in Torah in order to receive reward, or so as not to receive punishment –

This is being *osek* not-*lishmoh*;

but all who engage intensely in it not out of fear and not to receive reward,

but rather out of love of the Lord of all the land Who commanded it –

this is being *osek* in it *lishmoh*.

כל העוסק בתורה כדי לקבל שכר או כדי שלא תגיע עליו פורענות –

הרי זה עוסק שלא לשמה;

וכל העוסק בה לא ליראה ולא לקבל שכר אלא מפני אהבת אדון כל הארץ שצוה בה –

הרי זה עוסק בה לשמה.

**Talmud Nedarim 62a**

A beraita:

*To love Hashem your G-d, to heed his voice, and to cleave to him* (Devarim 11:22) –

So that a person not say:

I will read Scripture – so that they will call me “Sage”;

I will recite (Oral Torah) – so that they will call me “Rabbi”;

I will sharpen my Torah knowledge – so that I will be an Elder, and sit in a yeshiva;

Rather, learn out of love, and in the end, honor will come . . .

Rabbi Elazar bar R. Zadok says:

\*Do things *leshem paalam* = for the sake of their Maker, and speak in them *lishmam* = for their own sake

Do not make them a coronet to be enlarged by them, do not make them a spade to dig with.

via kal vachomer:

If Belshazzar, who merely used holy vessels that became secular, was uprooted from the world,  
one who instrumentalizes the crown of Torah – how much more so!

תניא:

לאהבה את ה' א-להיך לשמוע בקולו ולדבקה בו –

שלא יאמר אדם: אקרא שיקראוני חכם, אשנה שיקראוני רבי, אשנן שאהיה זקן ואשב בישיבה,

אלא למד מאהבה וסוף הכבוד לבא . . .

רבי אליעזר בר ר' צדוק אומר:

עשה דברים לשם פעלם, ודבר בהם לשמם,

אל תעשם עטרה להתגדל בהם, ואל תעשם קורדום להיות עודר בו,

וקל וחומר:

ומה בלשצר, שלא נשתמש אלא בכלי קדש שנעשו כלי חול - נעקר מן העולם,

המשתמש בכתרה של תורה - על אחת כמה וכמה.

**Devarim 11:22**

*Because if you rigorously keep all this mitzvah,  
which I am commanding you **to do it**,  
to love Hashem your G-d,  
to go in all His ways,  
and to **cleave to Him***

כִּי אִם־שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת  
אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹתָהּ  
לְאַהֲבָה אֶת־יְקֹוֹק אֱ־לֵהִיכֶם  
לִלְכֹת בְּכָל־דַּרְכָיו  
וּלְדַבְּקָה־בּוֹ:

**ROSH Nedarim**

“Do things leshem paalam”

= for the name of the Holy Blessed One Who made all for His sake,

“and speak in them lishmam”

= all your speech and conversation in words of Torah should be for the sake of the Torah,

for example to know and understand and add takeaways and pilpul, not to attack or be prideful . . .

“עשה דברים לשם פעלים” –

לשמו של הקדוש ברוך הוא שפעל הכל למענהו

“ודבר בהן לשמן”

= כל דבורך ומשאך בדברי תורה יהיה לשם התורה,

כגון לידיע ולהבין ולהוסיף לקח ופלפול.

**Introduction to Eglei Tal (1838-1910)**

While I’m at it, I’ll mention the opinion of some people, strayers from the path of the intellect, regarding the study of our holy Torah.

They say that one who is creative while learning and derives joy and delight from study -

this is not learning *lishmoh* quite as much as if they were learning straightforwardly,

deriving no delight at all, but rather only for the sake of the commandment.

whereas one who enjoys the learning is mixing their own pleasure into the learning.

In truth, this is a blatant error -

on the contrary, the essence of the commandment to learn Torah is to be celebratory, joyous, and taking delight in one’s learning,

because then the words of Torah are absorbed into one’s blood,

and since he derives pleasure from Torah, he becomes *davuk* to it.

ומדי דברי זכור אזכור מה ששמעתי קצת בני אדם טועין מדרך השכל

בענין לימוד תורתינו הקדושה

ואמרו כי הלומד ומחדש חדושים ושמח ומתענג בלימודו –

אין זה לימוד תורה כ”כ לשמה כמו אם היה לומד בפשיטות,

שאינו לו מהלימוד שום תענוג והוא רק לשם מצוה,

אבל הלומד ומתענג בלימודו הרי מתערב בלימודו גם הנאת עצמו.

ובאמת זה טעות מפורסם,

ואדרבא, כי זה הוא עיקר מצות לימוד תורה להיות שש ושמח ומתענג בלימודו,

ואז דברי תורה נבלעין בדמו,

ומאחר שנהנה מדברי תורה הוא נעשה דבוק לתורה . . .

**Talmud Horayot 10b**

Said Rav Nachman bar Yitzchak:

A sin *lishmoh* is greater than a mitzvoh not-*lishmoh*,

as Scripture says: *Let Yael wife of Chever the Kenite be blessed above women . . .*

Said Rabbi Yochanan:

Seven times that evildoer (Sisera) consummated sex with her . . .

But she derived pleasure from the sin!? . . .

אמר רב נחמן בר יצחק:  
גדולה עבירה לשמה ממצוה שלא לשמה,  
שנאמר: תבורך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תבורך . . .  
אמר רבי יוחנן:  
שבע בעילות בעל אותו רשע באותה שעה . . .  
והא קא מיתהניא מעבירה!

**RABBI NORMAN LAMM z"l**

“The study of Torah or its own sake” was the 18<sup>th</sup> century Rav Chaim Volozhin’s translation of *lishmoh*.

As expressed by Rabbi Dr. Norman Lamm z”l,

“R. Hayyim’s major contribution to the subject of *lishmoh* is its definition as *leshem haTorah* –

“for the sake of the Torah”, or “Torah for its own sake”, quite literally.

The intellectual comprehension of Torah is the purpose of its study . . .

The study of Torah, however, is different. Here there is no place for inspiring religious emotion; the purpose is purely cognitive – the increase in knowledge and understanding.”

**Nefesh HaChayyim 4:2 (1748-1821)**

The meaning of being *osek* in Torah *lishmoh* –

The clear truth is that *lishmoh* doesn't mean *deveikut*, as most of the world now thinks . . . and this is sensible,

and there are many laws in the Talmud that when a person is *osek* in them, they need to investigate and sink their mind and intellect into the **gashmi** aspects of them, such as birdnests, and niddah, which are fundamental to or part of the Talmudic discourse, and the general rules of migo of tricksters, what a trickster could plead, and it is nearly impossible that one could sustain appropriate *deveikut* then

**Nefesh HaChayyim 4:3**

But the truth is that *lishmoh* means for the sake of the Torah,

and the meaning is as ROSH explained . . .

out of love of Torah itself *mamash*, meaning to add takeaways and *pilpul* . . .

ענין עסק התורה לשמה –  
 האמת הברור, כי לשמה אין פירושו דביקות, כמו שסוברים עתה רוב העולם . . .  
 ומסתברא נמי הכי,  
 שהרי כמה הלכות מרובות יש בש"ס שבעת אשר האדם עוסק בהם, הוא צריך לעיין ולהעמיק מחשבתו ושכלו  
 בעניני הגשמיות שבהם,  
 כגון קניין ופתיחי נדה, שהן הן גופי הלכות או המשא ומתן בש"ס,  
 וכללי דיני מיגו של רמאות, שהיה הרמאי יכול לטעון.  
 וכמעט בלתי אפשרי שיהא אצלו אז גם הדביקו' בשלימו' כראוי

**נפש החיים שער ד פרק ג**

אבל האמת כי ענין לשמה פירש - לשם התורה.

והענין כמו שפירש הרא"ש ז"ל . . .

מחמת אהבתה עצמה ממש, היינו להוסיף בה לקח ופלפול . . .

**Shiurei Da'at 2:Maalot HaTorah 2 (1860-1929)**

Possibly this is the intent of learning Torah *lishmoh*,

meaning: for the sake of the Torah itself,

not for its reward and not even because of its *mitzvoh*,

rather for the sake of the Torah itself,

for the sake of its holiness and its sweetness,

because there can be no measuring how sweet the words of Torah are to one who merits tasting from the Tree of Life of our holy Torah,

because thereby a person is connected to The Holy Blessed One,

as Chazal said: "*I am Hashem your G-d - I, my soul written I gave*",

and this is its sweetness.

ואפשר שזהו ענין למוד תורה לשמה,  
 כלומר: לשם התורה עצמה,  
 לא בשביל שכרה ואפי' לא בשביל מצותה,  
 אלא לשם תורה עצמה,  
 לשם קדושתה וערבותה,  
 כי אין לשער עד כמה ערבים הם דברי התורה למי שזוכה לטעום מעץ החיים של תורתנו הק',  
 כי עי"ז מתקשר האדם להקב"ה,  
 כמש"א חז"ל "אנכי ד' אלקיך - אנא נפשי כתיבת יהיבת"  
 וזוהי ערבותה.